

Poděbradské dny poezie

Festivalové noviny | čtvrtek 24.dubna

Rok utekl jako voda, a jsou tu další Poděbradské dny poezie, tentokrát již padesáté druhé. Navzdory vyššímu věku budou letos hodně mladé. Ze skladby programu je totiž jasné, že převahu v účasti budou mít především studenti hereckých škol z Čech, Moravy a Slovenska. Z toho, že k nám tak rádi přijíždějí slovenští účastníci, kterých je rok od roku více, máme upřímnou radost – tradice uměleckého přednesu je na Slovensku mnohem silnější než u nás. Snad se podaří, aby zdravě „nakazili“ české budoucí herce. Zatímco na českých hereckých školách přednes skomírá, na Slovensku se stále pěstuje. O to více nás těší, že mladí z obou republik se tak vehementně hlásí do cyklu VIZITKY, kde se prezentují jednotlivé umělecké školy s pořady, které nepochybně vznikají z potřeby interpretovat a scénicky ztvárňovat poezii či prózu. Letos studenti a jejich pedagogové přihlásili rekordních sedm pořadů. Z toho bude mít nepochybně radost i Herecká asociace, která náš festival již druhým rokem zaštiťuje za účasti jejího prezidenta Jiřího Hromady. Ti mladí se naopak mohou těšit na výkony „bardů“ oceněných Křišťálovou růží, nejvyšším vyznamenáním v oboru uměleckého přednesu, na vyprávění úspěšných laureátů dávných ročníků festivalu, na další pořady, my všichni pak na soutěžní vystoupení i na závěrečný Koncert vítězů.

A co přát 52. Poděbradským dnům poezie, našemu „tradičnímu“ festivalu přednesu poezie a prózy? Aby i nadále měl náš festival díky pracovníkům Městského kulturního centra, přízni města a poděbradského pana starosty Ladislava Langra, který si bere festival za svou věc, tak skvělé podmínky pro svou existenci jako dosud. Aby nám přálo počasí, abychom se ve zdraví shledali a mohli si vychutnávat a sdílet chvíle společných setkání s krásným slovem.

Marta Hrachovinová, předsedkyně sdružení SLOVO a HLAS

Poezie JE!

*Poezie není nic napsaného,
je to nejvyš něco rozepsaného nebo nedopsaného,
a ona není nic řečeného a vyslovovaného,
ale spíš říkajícího a vyslovujícího,
protože smlčeného nebo mlčícího anebo umlčovaného.*

*Pak je to vyslovená věc!
Ale protože jsme taky prolezlé tělo
a naopak nejen prasklá duše, ale i jednoduše
duch –*

*Nesmí se to smlčet, ale musí se to říct,
nesmí se to nenapsat, ale musí se to napsat,
a nesmí se to tajit, ale musí se to vyjavit!*

Tenhle text ze sbírky Sursum českého básníka Ivana Diviše ovlivnil můj osud v roce 1967, kdy jsem potkal Miroslava Kováříka a jeho zásluhou i Diviše.

Mirek Kovářík měl schopnost oslnit svojí interpretací poezie nejednoho vyprahlého! Tehdy v jeho kristových létech byl chříčem textu Hraběte, Zábřany, Ortena, Karáska ze Lvovic, Zahradníčka, kterému nemohl chlapec z ulice, jakým jsem byl já, odolat. Co více si přát do vínu od sudíček. A přesto: s Miki Jelínkem a Petrem Matějí jsme dali dohromady Divadlo na okraji, které se ihned pasovalo mezi divadla poezie par excellence. Dodnes nechápu, že tři rozhněvaní mladí muži nedali přednost vyhocenému individualismu, ale začali vyzvat dobrou poezii: prokletého Comte de Lautréamonta, dekadenta Karla Hlaváčka, symbolistu Alexandera Bloka, pokorného katolíka Bohuslava Reynka, surrealistu Zbyňka Hlavíčka a futuristu Vladimíra Majakovského. Tenhle široký záběr určil mantinely mého života. V samotě i ve veřejném vzdorování.

Někdy na počátku osmdesátých let jsem začal v televizi režisovat Nedělní chvilky poezie, tenkrát erbovní pořad. Myslel jsem, že tuhle

Jedné věci nerozumím. Tedy kdyby jen jedné, ale pro účel tohoto zamýšlení zůstanu jen u té jedné... Žijeme v době, kdy se vlivem nejrůznějších technických vymožeností navzájem vzdalujeme jeden druhému. Běžnou komunikací nezřídka degradujeme do krátkých esemesek. Ale přesto na náš festival poezie každý rok přijíždí čím dál tím víc mladých lidí. Že by stále ještě v našem životě zůstala intimní potřeba dotýkat se krásna a vznešena? A jen to jaksi neumíme pořádně vyslovit nahlas? Moc bych si přál, aby nejen poezie nezmizela z našeho života. Aby nás umění stále občerstvovalo bez ohledu na datum v rodném listu. Moc bych si přál, abychom se dokázali těšit z umění a v odkazu minulosti objevovali inspiraci pro současný život. Uvádím to zcela záměrně, protože v tomto roce si nejen Poděbrady připomínají 550 let od mírové mise krále Jiřího z Poděbrad. Od poezie zdánlivě odtažitá věc. Jenže tento český král už v roce 1464 představil vůbec první ucelenou vizi mírové Evropy. A jak známo mezi zbraněmi múzy mlčí. V dnešním rozbořeném světě je jeho odkaz stále aktuální. Proto jsem rád, že také Poděbradské dny poezie letos pamatovaly na výjimečnou osobnost středověkého krále čtením z Deníku panoše Jaroslava. To je vlastně první český cestopis, autentický záznam z putování mírové mise, jejíž stopy ani po 550 letech nezavál prach zapomnění. A to všechno mě proto naplňuje naději, pokud člověk stále hledá ideál, nikdy nepřestane být člověkem!

Ladislav Langr, starosta města Poděbrady

*Život s poezií... Neznám nic smysluplnějšího...
a nic neuchopitelnějšího... Lidská bytost je poezie sama...*

*láska...
krása... nenávisť... hnusota... jaká to poezie, vyvěrající z duše,
jedoucí v kočáru těla – na kozlíku sedí Fantazie, kočirující
čtyřspřeží
smyslů...
Poděbrady jsou platformou mládeži (bez rozdílu věku) – planoucího
poezií...
Věřím, že nehynoucí...*

**Jiří Hromada,
prezident Herecké asociace**

disciplínu naplním, nepovedlo se. Udělal jsem v televizi snad dvě stě pořadů poezie. Po listopadu dokonce až po knížete Palivce a rebela Bondyho. Ale také jsem se hlavně potkal s lidmi, jako byli Rudolf Hrušínský nebo nesouměřitelný Radovan Lukavský.

G. W. F. Hegel napsal ve své Estetice, že nejvyšší formou umění je dramatický text. Blíže jsem se setkal s nekonečným Shakespearovým blankversem a byl jím bezmezně omámen v překladu E. A. Saudka a s nesouměřitelným výtvořem J. W. Goetha v jeho Faustovi, v novém, mluvném a srozumitelném překladu Olgy Maškové v rozsahu tisíců veršů dramatické poezie.

Vždycky jsem preferoval poezii, která apelovala, byla svým způsobem politická před tou, která patří k zřešelé lampě. Byla mi blízká poezie, která provokovala, zadírala se do duše, měla v sobě ironii, ale hlavně lásku.

Zdeněk Potužil

Ve čtvrtek 24. dubna obdrží Zdeněk Potužil v rámci Slavnostního zahájení 52. PDP na radnici čestnou medaili města, začátek akce je v 17.00 v obřadní síni městského úřadu.

→ Setkání s básníkem – pořad věnovaný básníku Ivanu Divišovi, sobota 26. dubna v 17.00, Zámecký biograf

Deník panoše Jaroslava: jak na něj

Když mi v lednu zavolali poděbradský starosta a ředitel Městského kulturního centra s prosbou, zda bych pro zahájení letošních Poděbradských dnů poezie byl ochoten připravit scénické čtení z prvního českého cestopisu, deníku panoše Jaroslava o mírové výpravě vyslané králem Jiřím z Poděbrad do Francie z roku 1464, cítil jsem se potčen a potěšen. Jenže pak jsem dostal do rukou text a potěšení se rozplynulo: co s tím, jak s tímhle naložit, jak se s tím vyrovnat?

V návalu paniky jsem volal na poděbradskou radnici, že to přeče nejde, že tohle není možné číst a inscenovat už vůbec ne! Ladislav Langr i Jakub Charvát si mě pozvali na kobereček a mimo to, že jsme výtečně poobědvali, mi vysvětlili, že to jednoduše jít musí. A ono to doopravdy šlo...

Oslovil jsem hlasovou pedagožku DAMU Evu Spoustovou, která mi doporučila konzultovat dílo s odborníkem na středověkou literaturu Janem Linkou. Ten mi vysvětlil, jak s textem jednoduše naložit a že co na papíře vypadá nesrozumitelné, může v reálu nakonec být vtipné a pochopitelné. Doporučil mi také doplnit do textu pár úryvků z kroniky Václava Hájka z Libočan, jejíž byl editorem při nedávném kompletním kritickém vydání.

Oslovil jsem hlasovou pedagožku DAMU Evu Spoustovou, která mi doporučila konzultovat dílo s odborníkem na středověkou literaturu Janem Linkou. Ten mi vysvětlil, jak s textem jednoduše naložit a že co na papíře vypadá nesrozumitelné, může v reálu nakonec být vtipné a pochopitelné. Doporučil mi také doplnit do textu pár úryvků z kroniky Václava Hájka z Libočan, jejíž byl editorem při nedávném kompletním kritickém vydání.

Růžovo-černé příběhy velké lásky

Kdyby měla inscenace *Máchovy hrdličky křik!* dostat přiřazené nějaké charakteristické barvy, byly by to nepochybně růžová a černá. Tyto dvě protichůdné nálady se tu střetávají na každém kroku – láska a smrt, nevinnost a krutost, naděje a zklamání. Představení nabízí zajímavou konfrontaci známé básně Máj a života a osobnosti jejího autora. Pozornost věnuje také moderní době a klade si otázky – jak se může příběh Máje promítat do současnosti? V čem jsou rozdílné naše životy dnes oproti Máchovým časům? A jaké podoby vůbec může mít láska?

Klára Šalomounová, představitelka Lori, Terezy, členka chóru

→ Čtvrtek 24. dubna v 19.30, Divadlo Na Kovárně

„Z Prahy!“ řekl Josef Berka zasněně. „Tam jsem visel tři roky.“ aneb Když si ramínka ve skříní povídají

Pohádka *Tatínku, ta se ti povedla*, by se dala jedním slovem popsat jako kouzelná. Nenechte se ale zmást, žádného čaroděje ani jiné nadpřirozené bytosti v ní nenajdete. Zato budete mít tu čest setkat se s okouzující maminkou Šimovou a tatínkem Šimou, kteří dokážou proměnit v pohádkové ty nejobyčejnější věci kolem nás. Kolikrát jste například nahlédli do

A zbývalo už jen to poslední, ale nejdůležitější: kdo se v panoše promění, kdo může jeho roli zastat? Volba padla na herce pražského Národního divadla Davida Prachaře, jehož náklonnost k nekamenným projektům je publiku i režisérům dobře známa. A ta volba se vyplátila.

Zkoušeli jsme krátce, ale intenzivně, zkoušeli jsme v Praze a budeme zkoušet i v Poděbradech. Prostor, kde čtení inscenujeme, chceme pojmut jako zahradu, kam se panoš Jaroslav po své cestě uchýlil a kde si prochází své deníkové zápisy. Místo, kde žije minulost.

A David Prachař se do středověkého panošství ani nemusí nutit.

Hraje tak, jako by onu památnou cestu před pěti sty padesáti lety prožil osobně. Však uvidíte sami.

Ivo Kristián Kubák, režisér

→ Čtvrtek 24. dubna v 17.15, Atrium městského úřadu

života ramínek na oblečení, viděli tančit polštář a peřinu nebo pozorovali odhodlaný výraz hasičiho přístroje při záchranné misi? Představení potěší všechny, kteří mají rádi neotřelý humor Zdeňka Svěráka.

Klára Šalomounová, která ztvárňuje roli vypravěčky a animuje loutky dětí Petříka a Petrušky

→ Pátek 25. dubna v 8.30 a 10.00 hodin, Divadlo Na Kovárně

„První ramínko se jmenovalo Josef Berka. To proto, že si ho nějaký pan Berka inkoustovou tužkou podepsal a pak ho v tom hotelu zapomněl. Druhé ramínko se jmenovalo Provazníček, protože mu chyběl háček a viselo na provázku. A tomu třetímu říkali Chuděra, protože mu někdo utrl bidýlko pro pánské kalhoty.“
(úryvek z pohádky)

Cyril a Metoděj... Velká Morava... léta Páně 863

Proglas je pocta dvom vierozvedcom, ktorí priniesli do našej zeme kultúru, reč a písmo. Pre nás ako mladých absolventov herectva je účinkovanie v tomto hudobno-poetickom pásme veľkou výzvou, pretože sa tu spája tanec, hovorené slovo spolu s hudbou a vytvára to nesmierne silný emočný zážitok. Text, ktorý prednášame, je nadčasový a vždy aktuálny a osloví diváka aj po viac ako tisíc rokoch. Toto pásmo je aj úžasnou kolektívnou spoluprácou – nás ako spolužiakov, či kolegov.

Práca na texte je pre tento druh textu nevyhnutná. Herečka a režisérka vizitky Ludmila Swanová nás naučila textu chápať a ísť po jeho podstate. Toto všetko sa snažíme spojiť s precíznou javiskovou rečou s srdečným pravdivým hereckým prejavom. Choreografka Michaela Motlochová vie úžasne prepojiť herecké konanie s tancom, preto je pre mňa toto pásmo nezabudnuteľným a hodnotným umeleckým zážitkom.

Jakub Abrahám, predstaviteľ Cyrila

→ Pátek 25. dubna v 17.00 hodin, Divadlo Na Kovárně

(Mini) Kvíz

1. K jakému králi se české poselstvo v květnu 1464 vydalo?

- a) Ludvíku XIV.
- b) Ludvíku XI.

2. Kdo vedl mírovou misi Jiřího z Poděbrad?

- a) Albrecht Kostka z Postupic
- b) Lev z Rožmitálu

3. Kdo přesně byl panoš Jaroslav?

- a) blíže neznámý člen poselstva
- b) osobní vyslanec Jiřího z Poděbrad, příslušník rodu Šternberků

Správné odpovědi: 1b, 2a, 3a

Opera je božská, ale blues je blues

Nejzajímavější na našem vystoupení je to, že mluvené slovo obstará osm studentů třetího ročníku pěveckého oddělení (operního zpěvu) JKGO v Ostravě. Původně jsme chtěli jen recitovat, ale v polovině práce se k nám přidala paní profesorka Szurmanová s klavírními improvizacemi. Respektive ji sami studenti ke spolupráci přemluvili. Spojení hudby a mluveného slova se ukázalo jako velice inspirativní. Tím pádem se bude – ale jen minimálně – i zpívat. Vybrali jsme si básničky ze Žáčkovy sbírky „Text-appeal“, nazvané Popěvky, odrhovačky a blues, což je vlastně – cituji: „...výběr z písňových textů z let 1973–1984 a je k nim přiřazeno i několik básní bluesového ladění. Skoro všechny byly zhudebněny a interpretovány zpěváky známými i téměř neznámými. Texty se od zpívaných verzí liší jen minimálně.“ Tolik sám Jiří Žáček.

MgA. Josef Novák-Wajda,
autor scénáře a režisér

→ Pátek 25. dubna v 21.30, Divadlo Na Kovárně

Čím je pro mne poezie? Způsobem myšlení, myšlení hlavou i srdcem. Poezie je permanentní pokus obnovit ztracenou vnitřní harmonii ve světě plném disharmonie. V jejím silovém poli tají ledovce předsudků a z pouště všednosti klíčí zázračná vegetace.
Jiří Žáček

Na snímku (zleva): Bára Jirásková, Hana Vyřvalová, Adéla Žurková, David Navrátil, Vojta Stec, Bára Trubačová, Vojta Pačák. Foto ze zkoušky, závěrečný obraz. Chybí nemocný Tomáš Krpec.

Zeptali jsme se vítězů Neumannových Poděbrad a Poděbradských dnů poezie:

1. Jaké byly vaše úplně první „dny poezie“ v Poděbradech?
2. Kolikrát jste se sem ještě vrátil(a)?

Odpovídá Eva Žilineková:

1. Na to „prvé“ si zvyčajne dobre pamätám... Úplne prvé stretnutie s týmto nádherným mestom bol liečebný pobyt mojej babičky v Poděbradoch, keď som ja mala dva roky – dodnes si opatrujem jej fotografiu z tohto vždy krásneho mesta.

Moje prvé „dni poezie“ boli veľmi príjemné „prvé“. Studovala som na Divadelnej fakulte druhý rok herectva a dovtedy som absolvovala mnoho súťaží a vystúpení na vrcholných slovenských recitačných podujatiach. Umelecký prednes som považovala za vrchol dramatického umenia, pri ktorom sa interpret musí spoľahnúť iba na seba – na svoje videnie, fantáziu, pri vytváraní konkrétneho javiskového tvaru, rovnako musí dôkladne poznať svoje schopnosti i ambície. Dodnes je tento druh umenia pre mňa veľmi lákavý, možno i pre tento individualizmus, v ktorom však nie je možné nepočítať s divákom – prirodzene, ak je plod tvorby adresovaný jemu. Pred tými mnohými rokmi boli moje „prvé dni“ v Poděbradoch v lete, ktoré však nebolo nepríjemne horúce. Bola som tu so spolužiakom, s ktorým sme si veľmi rozumeli (o pár rokov bol svedkom na mojej svadbe) a keď sme sa dozvedeli, že som sa spolu s Táňou Medveckou stala víťazkou v kategórii študentov, boli sme veľmi šťastní. Dodnes si pamätám ten pocit dojatia, ale i žičlivosti ostatných súťažiacich, organizátorov tohto úžasného stretnutia, členov poroty, Aničky a Jirku... (... a neviem prečo – i na plný tanier špenátového prívarku v reštaurácii U Huberta, na ktorý som dostala neprekonateľnú chuť. Možno i to má súvis so srdcom, keďže s krvou určite...) Následne som sa tešila na každý ďalší návrat k poézii v tomto nádhernom priateľskom meste.

2. Keď niekam chodíte s láskou, nepíšete si kolkokrát to bolo. Neviem presný počet mojich návratov – jako študentka som súťažila určite trikrát, po skončení školy možno tri – štyrikrát... Mrzí ma to, nevediem si evidenciu týchto návratov. Viem, že som tu bola raz i ako účinkujúca s mojím recitálom, raz v programe, ktorý scenáristicky i režijne pripravil náš slovenský génius Vlado Rusko, potom po dva roky ako sprievod mojím študentom z DF VŠMU a potom už niekoľkokrát ako porotkyňa súťažiach prvej kategórie.

Mám však pocit, že z tohto mesta vôbec neodchádzam, som tu stále – veď sa s ním spájajú podstatné udalosti môjho života: pri príprave jedného zo súťažných vystúpení sa vytvoril môj definitívny vzťah a „áno“ budúcemu manželovi.

Tu však vznikla i moja profesijná profilácia. Niektorí moji slovenskí kolegovia paradoxne neradi počujú to, že na mojich posledných študentských Poděbradoch ma pán profesor V. Záborský – vtedajší dekan DF

VŠMU v Bratislave – oslovil (a dost imperatívne) s ponukou na pedagogické pôsobenie na divadelnej fakulte. Tu teda vznikla i moja dnes už 36ročná pedagogická prax v odbore herectva so špecializáciou na techniku Javiskovej reči a Umelecký prednes.

Moje pôsobenie na súťažiach mi „darovalo“ vystúpenie v pražskej Viole i v Chebe na Festivale divadla jedného herca, gramofónové nahrávky mojich súťažných vystúpení priviedli k poézii môjho syna, ktorý je akoby magicky tiež spojený s Poděbradmi (ktoré sú „na srdce“), keďže už tretí rok vykonáva prax ako kardiológ v prestížnej bratislavskej nemocnici s celoslovenskou pôsobnosťou. A aby bol život úplne vyvážený – pred dvomi rokmi mi práve vtedy, keď som sa z PDP rýchlikom vracala do Bratislavy, zomrel otecko. Aj táto smutná, ale ku každému životu nevyhnutne patriaca udalosť, vo mne upevňuje presvedčenie, že SEM patrí, že navzdory všetkému, čo prežívam, TU sú ľudia, ktorí ma „nedajú“... Mimochodom, v osobnej i profesijnej tragédii, ktorá kruto poznačila ostatné (už!) dva roky môjho života, som tu – v Poděbradoch – našla ľudí, ktorí stoja za mnou, veria mi a neváhali o mňa – keď to bolo v nedávnom čase veľmi potrebné – i bojovať! V prvom rade moja vrúcna vďaka za to patrí Marte Hrachovinovej.

Toto mesto, tieto „dni“ – ale pre mňa celé roky – mi dali nezabudnuteľné stretnutia s DÁMAMI Adamovou, Hlaváčovou, Jandovou, Kelarovou, Kofránkovou, Koubkovou, Musilovou, Veldovou a PÁNMI Lukavským, Dufkom, Kutinom, Justlom, Hrašem, Horanským, Somrom a to som skutočne nezvládla vymenovať všetky veľké osobnosti našich pódii, s ktorými som mala tú česť stretnúť sa na PDP.

Odpovídá Alfred Strejček:

1. Poprvé jsem se jich zúčastnil ještě před rokem 1968 – tehdy ještě nesly název Neumannovy Poděbrady a konaly se v Praze v sále Savarin (kde je dnes herna). Získal jsem čestné uznání za přednes básně Vladimíra Holana Nepřátelům. V porotě tenkrát seděl Václav Voska.

2. Návratů bylo mnoho. Nepočítal jsem je, ale odhadem patnáct až dvacet. Soutěžil jsem pak a zvítězil i v hlavní kategorii (společně s Jánem Venénym) a pravidelně vystupoval v doprovodných programech. Musím ještě poznamenat, že moje účast na festivalu určitě měla vliv na pozdější angažmá v Lyře Pragensis i na nabídky k vystupování.

→ Pátek 25. dubna v 19.30, Zámecké taneční salony na 2. zámeckém nádvoří

Festivalové noviny 52. Poděbradských dnů poezie připravila redakce Poděbradských novin, zodpovědný redaktor: Monika Langrová, grafická úprava: Tomáš Adamec, studio Just B., www.just-be.cz | Adresarekace: Jiřího náměstí 1/1, 29001 Poděbrady, telefon: 325 612 505, www.ipodebrady.cz

Program 52. Poděbradských dnů poezie

ČTVRTEK 24. 4. 2014

15.30 PŘIVÍTÁNÍ ÚČASTNÍKŮ PDP

Přítomné osloví předsedkyně sdružení SLOVO a HLAS Marta Hrachovinová

Pořadí Fóra 52. PDP I. a II. kategorie

vylosuje Lucie Hyblerová

→ *Zámecký biograf*

17.00 SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ 52. PDP NA RADNICI

Úvodní slovo starosty Poděbrad L. Langra

Předání čestné medaile města Zdeňku Potužilovi

→ *Obřadní síň městského úřadu*

17.15 DENÍK PANOŠE JAROSLAVA

O mírovém poselství českého krále Jiřího z Poděbrad k francouzskému králi Ludvíku XI. v roce 1464 (550. výročí mírové mise „husitského“ krále)

Účinkuje: David Prachař

Připravili: Eva Spoustová a Ivo Kristián Kubák

→ *Atrium městského úřadu*

SÁZENÍ RŮŽÍ DO ROZÁRIA PODĚBRADSKÉHO ZÁMKU s držiteli Křiššálových růží Marií Tomášovou a Janem Kačěrem

→ *První zámecké nádvoří*

19.30 VIZITKY – VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA HERECKÁ PRAHA

Máchovy hrdličky křik!

Scénická koláž na motivy života a díla Karla Hynka Máchy

Máchovo vrcholné dílo MÁJ se volně prolíná s příběhem autorova bouřlivého života, zároveň s příběhem mladého novináře na festivalu Mácháč a jeho krátké a intenzivní lásky

Autoři: Petra Johansson, Martin Vokoun

Výprava: Jozef Hugo Čačko

Účinkují studenti 2. ročníku: Monika Doležalová, Jana Hájková, Václav Kraus, Klára Šalomounová, Barbora Vovsíková

Režie: Martin Vokoun, Petra Johansson

→ *Divadlo Na Kovárně*

21.30 VIZITKY – PRAŽSKÁ KONZERVATOŘ

Večerek – žádný problém

Montáž z básní Jáchyma Topola a Diany di Prima

Účinkují: Lukáš Kofroň, Lukáš Kunz, Marek Lambora, Eliška Nejedlá, Eva Radilová

Pedagogické vedení a režie: Eva Vosková

→ *Divadlo Na Kovárně*

PÁTEK 25. 4. 2014

8.30 a 10.00 ZDENĚK SVĚŘÁK: TATÍNKU, TA SE TI POVEDLA

Představení studentů Vyšší odborné školy herecké Praha

Dramatizace: Tereza Lišková

Hudba a texty písní: Lenka Šlemíňová, Lucie Lelková, Lucie Pecharová, Martin Černý

Výtvarná spolupráce: Marta Hrachovinová, Lucie Lelková, Vlasta Plíhalová, Jana Hájková

Loutky zhotovil: Dušan Soták

Práce s loutkami: Květa Plachetková

Pohybová spolupráce: Ludmila Bílková

Pedagogické vedení: Petra Johansson

Účinkují studenti 2. ročníku: Ivanna Balkovska, Monika Doležalová, Jana Hájková, Václav Kraus, Karolína Novotná, Klára Šalomounová, Barbora Vovsíková

Úprava textu a režie: Marta Hrachovinová

→ *Divadlo Na Kovárně*

11.30 VIZITKY – KONZERVÁTORIUM KOŠICE

Kat a Blázon

Satirická fantazie Jiřího Voskovce a Jana Weřicha odehrávající se v imaginárním Mexiku mimo čas a prostor, kde víra lidí ve vlast a jejich politické reprezentanty je víc než otřesená nebo žádná

Účinkují: Laura Marinicová, Diana Hajdučková, Dominika Bělová, Kamila Kopčová, Jozef Šiška, Klaudia Bukovenská, Laura Mária Kollegová, Kristína Drotárová, Sabina Brinská, Júlia Ilčinová, Viktória Revajová, Kevin Ivanko, Erik Jasan

Hudba: Jaroslav Ježek

Režie: Marta Vilhanová

→ *Divadlo Na Kovárně*

13.00 FÓRUM PŘEDNESU POEZIE A PRÓZY I. KATEGORIE

Porota: Miloš Horanský (předseda), Marta Hrachovinová, Nina Martínková, Zuzana Laurinčíková, Eva Žilineková

→ *Zámecký biograf*

17.00 VIZITKY – CÍRKEVNÉ KONZERVÁTORIUM BRATISLAVA

Proglas

Mozaika slova, hudby a scénického tance inspirovaná životem a dílem misionářů a filozofů Cyrila a Metoděje. Program byl

připraven v roce 2013 k 1150. výročí příchodu těchto patronů Evropy na Velkou Moravu.

Účinkují: Jakub Abrahám, Filip Biró, Nikoleta Dubovanová, Juliána Hamranová, Sandra Mandáková, Zuzana Šťastná, Dominika Vojteková

Choreografie: Michaela Motlochová

Režie: Ludmila Swanová

→ *Divadlo Na Kovárně*

18.00 VIZITKY – JANÁČKOVA AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ BRNO

Kavárna

Osobní výpovědi mladých lidí, kteří navštíví kavárnu, jejíž prostředí a atmosféra dovolují nahlas prezentovat vlastní niterné pocity, emoční rozpoložení a názory na život, společnost a lásku verši Anny Achmatovové, Osipa Mandelštama společně s chansony Jiřího Bulise a dalších

Účinkují studenti 2. ročníku činoherního herectví: Šárka Býčková, Dominick Hájek, Martin Hudec, Kristýna Hulcová, Ema Jurková, Agáta Kryštůfková, Adam Mašura, Petr Németh, Tereza Slámová, Vojtěch Šárský, Jakub Urbánek, Viktor Zavadil

Na klavír doprovází: Petr Svozílek

Pedagogické vedení: Jana Štvrtecká-Kaločová, Petr Svozílek

→ *Divadlo Na Kovárně*

19.30 CESTY VÍTĚZŮ NEUMANNOVÝCH PODĚBRAD A PODĚBRADSKÝCH DNŮ POEZIE

Setkání s úspěšnými lauréaty recitační soutěže

Pozvání přijali: Alfred Strejček, David Vejražka a Eva Žilineková

Moderuje a režii má: Lída Engelová

→ *Zámecké taneční salony, 2. zámecké nádvoří*

21.30 VIZITKY – JANÁČKOVA KONZERVATOŘ A GYMNÁZIUM OSTRAVA

Popěvky, odrhovačky a blues

Výběr z písňových textů Jiřího Žáčka z let 1973–1984 ze sbírky „Text-appeal“

Účinkují: Barbora Jirásková, Hana Vyvalová, Barbora Trubačová, Adéla Žurková, Tomáš Krpec, David Navrátil, Vojtěch Pačák, Vojtěch Stec

Klavírní improvizace: Irena Szurmanová

Scénář a režie: Josef Novák-Wajda

→ *Za oponou Divadla Na Kovárně*

Na 52. Poděbradské dny poezie přispěli:

Ministerstvo kultury ČR, město Poděbrady, SLOVO a HLAS, Městské kulturní centrum Poděbrady, Český rozhlas, Crystal Bohemia, a.s., Nadační fond Františka Langera, Euromedia group, k. s., Nakladatelství Filip Tomáš – Akropolis, Kanzelsberger – knihy po všech stránkách, Ministerstvo kultury SR, Literárny fond v Bratislave, Rozhlas a televízia Slovenska, Združenie divadelníkov na Slovensku, Divadelný ústav Bratislava, Vydavateľstvo Slovenský spisovateľ, Vydavateľstvo Tatran, Slovenská spoločnosť prekladateľov umeleckej literatúry, Hajko&Hajková, knižné vydavateľstvo